

Ter waarschuwing.

Ik vermoed, dat velen met mij voor eenige dagen van de firma P o u l s o n, als monster per post, ontvangen zullen hebben, een bordpapieren kokertje, gesloten met een voor een ieder te openen schroefdeksel, inhoudende een fleschje waterhelder vocht, gekurkt met een kurkje, dat zonder meer met 2 vingers er af te draaien is; en een prospectus van „Dr. W a i t e ' s Local Anaestheticum”. Ik huiverde bij de gedachte, dat iemand de onvoorzichtigheid kon hebben dien Amerikaanschen poespas, bovendien zóó verpakt, dat geen de minste waarborg bestaat, dat het is wat men vermoedt, volgens de bijgevoegde gebruiksaanwijzing op zijn patienten te beproeven.

Bouwende op de degelijkheid van den Nederlandschen tandarts geloof ik, dat de kans daarop ook niet groot is. Maar toch, indien iemand het beproefde, zouden verzachtende omstandigheden gepleit kunnen worden. Immers *het* tandheerkundig verdoovingsmiddel toe te passen is den tandarts niet geoorloofd en in de meeste gevallen is zijn assistent, de arts, daartoe nog minder aangewezen dan hijzelf; aan andere middelen voor algemeene anaesthesie staan meer andere bezwaren een algemeen gebruik in den weg, zoodat de tandarts voornamelijk op de locale anaesthesie is aangewezen. Die middelen voldoen nog niet in die mate, dat een proef met een nieuw middel onvoorwaardelijk behoeft van de hand gewezen te worden.

Ofschoon het fleschje vermeldt „non secret,” geeft het prospectus toch maar een magere toelichting op de samenstelling. Dit geheime middel zou bestaan uit „weniger als ein Procent Cocain, Glycerin, Jod, Thymian, Eucalyptus, Mentho-Arvensis, Baptisia, Gualtheria und Benzo-Borsaüre”. En wat het gebruik betreft, zouden 20—30 druppels voor een tandtractie noodig zijn. Dat de prijs van dit middel, waarvan de waarde per 30 gram moeilijk 20 cents kan bedragen, op één Dollar gesteld wordt,

is voor den tandarts, gewoon zijn benooidgheden met fancy-prijzen te betalen, niet opvallend; maar niet onaardig is het, hoe de Dr. zelf zich over zijn prijs bezwaard gevoelt. . . . „als het niet uit zoo eerstequaliteits ingrediënten was samengesteld, zou de prijs lager kunnen zijn, maar dan zou het als een 2e qualiteits anaestheticum aangemerkt worden, zoodat de prijs een garantie te meer geeft voor den conscientieuzen practicus.”

Maar dat is bijzaak. — 't Blijkt, dat het is een cocaine-praepraat van onbekende samenstelling, en een ieder, die eenigszins op de hoogte der cocaineliteratuur is, weet, dat cocaine een middel is, dat zeer nauwkeurige doseering eischt en dat het zelfs binnen de geoorloofde dosis ons parten kan spelen.

Ik meende het daarom gepast tegen dit en dergelijke middelen een waarschuwend woord in het midden te brengen.

Gesterkt werd ik hierin door een mededeeling in de laatste „l'Odontologie” van Dr. Chateau.

Uit de opsomming van de samenstellende stoffen leidt het geen twijfel of we hebben met het zelfde middel te doen. Deze zag na de injectie van minder dan $\frac{1}{2}$ c.c.m, bij den patient die vroeger 20 mgr. cocain zonder stoornis verdroeg, alarmeerende verschijnselen optreden, die 5 uur aanhielden; zelfs zóó, dat de patient meende te zullen sterven en pen en inkt vroeg om zijn testament te maken. En bij een 2e, een vrouwelijke patiente, die behandeld werd bij een Dr. aan huis, welke na nauwkeurig onderzoek geen contraindicatie voor cocaine kon stellen, traden bij toediening van 1 c.c.m dezelfde verschijnselen op, in mindere mate, maar zóó, dat het toch 3 uur duurde voordat ze weér normaal was.

Wel wat laat komt hij tot de conclusie, dat het verstandig is voor anaesthesie nooit half of heel onbekende handelsartikelen te gebruiken.

Late men zich op de hoogte stellen van de nieuwere literatuur over cocaine met toevoeging van de adrenaline; het schijnt inderdaad, dat dit laatste middel in staat is de groote toniciteit aan de cocaine te ontnemen en, althans in de tandheilkunde, er van te maken een gewaardeerd anaestheticum als het tot nog toe niet geweest is.

Leiden, Maart.

J. ADOLF HAMMES.
